

взиматъ, за тѣхъ този стихъ не сѫществува. Е, питаме сега: когато Христосъ тури този стихъ въ Писанието, кого имаше прѣдъ видъ — праведнитѣ или грѣшнитѣ? Тукъ се излага единъ законъ. „И прости ни дѣлговетѣ наши, както и ние прощаваме на нашите дѣлжници“. Защо трѣбва да простимъ? Вѣнка отъ това, че трѣбва да бѣдемъ милостиви, прощаването си има причини. Човѣкъ, за да бѣде милостивъ, трѣбва да прости. Тѣй е казаль Господъ. Нѣкой пѫть човѣкъ не само на хората трѣбва да прости, но и на себе си. А знаете ли колко е мѣжно? Азъ слушахъ единъ пѫть единъ свещеникъ, който казваше: „Азъ на хората прощавамъ, но на себе си не мога да прости“. Е, какво ще правишъ? — Ще се накажа. Какъ? — Азъ зная какъ. Единъ денъ, единъ евангелски проповѣдникъ, като се вѣзбудилъ много отъ проповѣдъта си къмъ хората, да си прощавать грѣховетѣ, като се вѣрналъ въ кѫщи и минавалъ покрай едно голѣмо огледало въ стаята си, забравилъ, че това е огледало, видѣлъ се въ него и казаль: „Слушай, ти трѣбва да се покаешъ, не знаешъ ли, че ако не се покаешъ ще погинешъ?“ Ние сега ще се усмихнемъ, ще кажемъ: мрѣднала му дѣската. Не му е мрѣднала дѣската! Той хваналъ себе си и си казва: „Слушай, ти казвашъ на всички, че трѣбва да се покаятъ, и ти трѣбва да направишъ сѫщото!“

„И прости ни дѣлговетѣ наши, както и ние прощаваме на нашите дѣлжници“,

Всѣка една пogrѣшка носи една зараза, едно гниене у насъ. До тогава, докато дѣржимъ една отрицателна мисъль въ душата си, тя носи гниене. Човѣкъ никога не може да мисли, докато дѣржи въ себе си нѣщо друго. Защо нѣкои хора не могатъ да мислятъ? — Една гниюща мисъль има у тѣхъ, а тя прѣдизвиква гниене. Докато дѣржимъ тия гниющи факти въ себе си, не можемъ да мислимъ. И тогава ние се спирате върху фактитѣ. Разправяте за единъ китайски царь, който се занимавалъ съ окултнитѣ науки, че Учителътъ му далъ една задача, да се занимава съ изучаване езика на животнитѣ. Царь билъ той, но трѣбвало да се смири. По нѣкой пѫть инкогнито ходилъ той да изучава езика на животнитѣ. Единъ денъ минава покрай двѣ мравки. Тѣ си хванали една трошица, и едната тегли, и другата